

כל נדרי ונעילה - ליום הכיפורים -

מהדורה למתפלל ביחיד
תשרי תשפ"ב - 2021

תוכן עניינים

כל נדרי	3
ערבית	5
יזכור	20
נעילה	21

בפתח

חגי תשרי בשנה זו פוגשים אותנו בתקופה מאתגרת במיוחד, התורמת למימד חשבון הנפש הקיים בתקופה זו כל שנה.

אנו מגישים לכם את חוברת זו הכוללת חלק מתפילות יום כיפור, עבור מי שיעבירו אותן בבית. תפילות אלו הינם הקטעים המרכזיים הנאמרים בתפילת יחיד.

מומלץ למי שיש באפשרותו לומר את התפילה מתוך מחזור הכולל את כל תפילות היום בשלימותם. בברכת גמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

הפקה מיוחדת עבור המרכז לעזרי שליחות שע"י צעירי אגודת חב"ד

התפילות מתוך מחזור קה"ת ובאישורם
חזק הוצאה לאור בע"מ

כל הזכויות שמורות © All rights Reserved

שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור
בהחלט, אין להעתיק, לצלם, לתרגם או לאחסן במאגר מידע
אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור



תפילת ליל יום הכיפורים



עם התקדש עלינו היום הקדוש, יום הכיפורים, פותחים בתפילה מיוחדת - תפילת "כל נדרי" - שבה אנו מתירים להתפלל עם העבריינים ומבטלים רק את הנדרים שבין אדם למקום.

יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אֵימִים רַבִּים: עֲנֵן וְעֶרְפֹּל סָבִיבוֹ, צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֹאֵ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְךָ, וְתִלְהֹט סָבִיב צְרִיו: הָאִירוּ בְּרָקָיו תִּבְלִי, רְאֵתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ, וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִכְשׁוּ | כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים, הַשֹּׁתְחוֹ-לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: שְׁמְעָה וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן, וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־אַתָּה יְיָ עֲלִיזוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מְאֹד נִעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְיָ שְׁנֵאוֹ רַע, שִׁמְרֵ נַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ, מִיַּד רָשָׁעִים יִצְיָלִם:

הפסוקים האחרונים של המזמור נאמרים בקול ובכוונה.

וְלִישְׁרֵי־לֵב שְׂמַחָה:

אוֹר וְרַע לְצִדִּיק,

(האותיות הסופיות בגימטריא 'טוב'):

(האותיות הסופיות יוצרות את המילה: קר"ע)

שְׂמְחוּ צִדִּיקִים בֵּי, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קְדוֹשׁ:

תרגום

כל הנדרים ואיסורים
ושבועות וחרמות וקללות
וקנסות וכינויים, שנדרנו
ושנשבענו ושהחרמנו
ושאסרנו על נפשותינו, מיום
כיפורים זה עד יום הכיפורים
הבא עלינו לטובה; בכולם
מתחרטים אנו עליהם.
כולם יהיו מותרים,
עזובים, מושבתיים, בטלים
ומבוטלים, לא שרירים ולא
קיימים; נדרינו אינם נדרים,
ואיסורינו אינם איסורים,
ושבועותינו אינן שבועות.

על דעת המקום ועל דעת הקהל בישיבה של מעלה
ובישיבה של מטה אנו מתירין להתפלל עם העברנים:

כָּל נִדְרֵי. וְאַסְרֵי. וּשְׁבוּעֵי וְחֲרָמֵי. וְקִנְיָנֵי. וְקִנְיָנֵי.
וְכַנּוּיֵי. וְדִאֲנִדְרָנָא. וְדִאֲשִׁתְּבָעָנָא וְדִאֲחֲרִימָנָא.
וְדִאֲסָרָנָא עַל נַפְשָׁתָנָא. מִיּוֹם כְּפָרִים זֶה. עַד יוֹם
כְּפָרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה: בְּכָל־הוֹן אֲחֲרִטָנָא בְּהוֹן.
בְּכָל־הוֹן יְהוֹן שְׁרֹן. שְׂבִיקִין. שְׂבִיתִין. בְּטָלִין וּמִבְטָלִין.
לֹא שְׂרִירִין. וְלֹא קַיָּמִין: נִדְרָנָא לֹא נִדְרֵי. וְאַסְרָנָא לֹא
אַסְרֵי. וּשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

אומרים את הפסוק "ונסלח" שלוש פעמים.

וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם. כִּי לְכָל־הָעָם בְּשָׁנָה:

ולאחר מכן מסיימים את תפילת "כל נדרי" בפסוק המבטא את מחילת העוונות.

סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִדְל חֲסִדָּךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֵּה: וְשֵׁם נְאֻמָּר:

אומרים בקול רם, שלוש פעמים:

וַיֹּאמֶר יי סִלַּח־תִּי כְּדָבָרְךָ:

מברכים ברכת שהחינו, נשים שבירכו שהחינו בהדלקת נרות, אינן מברכות כעת:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:



תפילת ערבית ליום כיפור



שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה | בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלַּיְלוֹת: שְׁאוּ־יְדֵכֶם קָדֵשׁ וּבָרְכוּ
אֶת־יְיָ: וּבָרְכֶה יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יוֹמָם וָלַיְלָה יְיָ | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי, תִּפְלֶה
לֹאֵל חַיִּי: וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיַּי מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם
בִּי־חֶסֶד בּוֹ:

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה (שלוש פעמים): יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם
בְּטַח בָּךְ (שלוש פעמים): יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כְיוֹם־קִרְאָנוּ (ש לוש פעמים):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים,
בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעִירִים, וּבְחִבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־
הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַפּוֹכְבִּים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרְקִיעַ, בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרָא
יוֹם וָלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא
לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבָתְךָ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְכְּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ,
וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ,
וּבֵהֶם נִהְיָה יוֹמָם וָלַיְלָה, וְאַהֲבָתְךָ לֹא תִסּוּר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

קריאת שמע

'קריאת שמע' היא מהקטעים העיקריים בתפילה. אנו קוראים בה את הציוויים על ידיעת אחדות הבורא ועל אהבתו, על לימוד תורה, הנחת תפילין, קביעת מזוזה וזכירת יציאת מצרים.

'קריאת שמע' מורכבת משלושה קטעים הנאמרים ברצף אחד - עד למילה "אמת". בעת אמירת 'קריאת שמע', ובפרט בשני הפסוקים הראשונים, יש להתרכז ולהבין את הנאמר.

באמירת הפסוק הראשון - "שמע ישראל" - מכסים את העיניים ביד הימנית (ועוצמים אותן). באמירת המילה "אחד" על האדם לחשוב אודות כך שהבורא יחיד בעולמו (=א), מושל בשבעת הרקיעים ובארץ (=ח) ובארבע רוחות השמים (=ד).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

בתפילות יום-כיפור אומרים פסוק זה בקול רם:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם, עַל-לִבְּךָ: וְשָׁנַתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל-לִבְכֶּם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאֶסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירֶשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתְךָ וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יְהִיָּה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ, וְאֶבְרַתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶם אֶת-דְּבָרֵי

אלה על-לבבכם ועל-נפשכם, וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו
 לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם, בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על-מזוזות ביתך
 ובשעריך: למען יראו ימיכם וימי בניכם על האדמה, אשר נשבע יי
 לאבותיכם לתת להם, בימי השמים על-הארץ:

ויאמר יי אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
 ציצת על-כנפי בגדיהם לזרתם, ונתנו על-ציצת הכנף, פתיל
 תכלת: והיה לכם לציצת, וראיתם אתו, וזכרתם את-כל-מצות יי, ועשיתם
 אתם. ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי
 אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם, מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני
 יי אלהיכם:

"קריאת שמע" מסתיימת במילים "אני ה' אלוהיכם", ומצרפים אליהן את המילה "אמת"
 שבראש הפסוק הבאה ("אני יי אלהיכם: אמת").

אמת, ואמונה כל-זאת, וקיים עלינו, כי הוא יי אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל
 עמו, הפורנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מכף כל-העריצים. האל הנפרע
 לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל-איבי נפשנו העשה גדלות עד-אין חקר, ונפלאות
 עד-אין מספר: השם נפשונו בחיים, ולא-נתן למוט רגלנו: המדריכנו על-במות
 אויבנו, וירם קרננו על-כל-שנאינו. האל העשה-לנו נקמה בפרעה, ואתות
 ומופתים באדמת בני-חם. המכה בעברתו כל-בכורי מצרים, ויוצא את-עמו
 ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גורי ים-סוף, ואת-רודפיהם ואת-
 שונאיהם בטהומות טבע, וראו בנו גבורתו, שפחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון
 קבלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מִי־ כְּמִכָּה בָּאֵלֶם יְיָ, מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה־פֶלֶא: מְלָכוּתְךָ
רָאוּ בְּנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֱלֹהֵי עַנּוּ וְאֶמְרוּ, יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר, כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב, וַיֵּאָלֶז מִיַּד חֹזֶק מַמְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אֲבוֹנֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, מִכָּאן עוֹמְדִים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

תפילת העמידה

'תפילת העמידה' היא החלק העיקרי שבתפילה. יש לעמוד במקום אחד, ולהתרכז
במילות התפילה. התפילה נאמרת בלחש, ורק על המתפלל לשמוע את המילים
היוצאות מפיו. יש לצעוד שלושה צעדים לאחור, ומיד לשוב בשלושה צעדים לפנים,
ולהצמיד את הרגליים זו לזו.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים: במילה "ברוך" מכופפים את
הברכיים; במילה "אתה" משתחוים בכפיפה; באמירת "אדני" מזדקפים וחוזרים
לעמידה רגילה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,
קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
וְכִרְנוּ לְחַיִּים, מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:**

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים, לפי ההנחיות.

**מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:**

מוֹרִיד הַטֵּל:

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי־כִמּוֹד בָּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מַמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי־כִמּוֹד אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיוּ לְךָ סֵלָה:
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא, לְבָדוֹ, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהִכְלָדְךָ:
וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה־שֶּׁבְּרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָם שָׁלֵם. שִׁינְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמֹן לְפָנֶיךָ,
עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה־שֶּׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהַלֵּל לִירְאִיךָ, וְתִקְנֶה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתַחֲחוּן־
פֶּה לְמִינְחִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר
עֲבָדְךָ, וְעָרִיכַת נֹר לְבֶן־יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ. וַחֲסִידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ
תִּקְפֹּץ־פִּיהָ. וְהִרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשֵׁן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן
מִן הָאָרֶץ:

וּתְמַלֵּךְ אֶתְּהָּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ לְבַדְּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וּבִירוּשָׁלַם עִיר קֹדֶשְׁךָ. בְּפֶתוּב בְּרַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ, יִמְלֹךְ יי | לְעוֹלָם,
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ:

קֹדֶשׁ אֶתְּהָּ וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ, בְּפֶתוּב, וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקֹּדֶשׁ נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָה. בְּרוּךְ אֶתְּהָּ יי, הַמְּלִיךְ הַקֹּדֶשׁ:
אֶתְּהָּ בְּחֻרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקֹדֶשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקֹּדֶשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְתַתֵּן־ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, אֶת־יוֹם סְלִיחת הָעוֹן הַזֶּה,
אֶת־יוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל־בוֹ אֶת־
כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר,
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזָכוֹנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹנוּ מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכוֹנוּ
יְרוּשָׁלַם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזָכוֹנוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן
וְלִחֲסֹד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחת הָעוֹן
הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבִדְבָר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל | לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחת הָעוֹן
הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגִּנּוֹת
עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר, אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר,
מִחִיתִי כְעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנָן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גָאֲלֶתִיךָ: וְנֹאמַר, כִּי־בְיוֹם הַזֶּה
יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם, לְמַהֲרָ אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יי תַּטְהִירוּ: קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,

וְתַן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׁבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעְדֶּיךָ
אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלַעֲוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ
יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

**רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדִבְרִי
בֵּיתְךָ, וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:**

**וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:**

באמירת "מודים" - משתחוים (בלא כיפוף הברכיים) ומזדקפים באמירת שם ה'.

**מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר
חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקָדוֹת לָּךְ וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲלֵם קִיְּנוּ לָּךְ:**

וְעַל־כָּלֶם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל־ הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב.

באמירת המילים "ברוך" ו"אתה" כורעים ומשתחוים, לפי

ההנחיות. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱתָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ, בְּרַכְנוּ אֲכִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וּנְזוּת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

יְהוֹי לְרָצוֹן | אֲמַר־יָפִי וְהַגִּיזוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מסיימים את תפילת ה'עמידה' באמירת 'וידוי':

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל־תִּתֵּעַלֵם מִתְחַנֵּתֵנוּ, שְׂאִין אֲנוּ
עַיִ פָּנִים וְקָשִׁי עָרַף, לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאוּ:

בקטע זה אנו מבקשים סליחה ומחילה על חטאינו ועוונותינו, יש להתכופף בהכנעה,
ובאמירת כל אחת מהמילים להכות על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על
צדו השמאלי של החזה):

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דְּפִי: הִעֵינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ.
טָפְלָנוּ שָׁקֵר: יַעֲצֵנוּ רָע. בִּזְבְּנוּ. לָצְנוּ. מָרְדְּנוּ. נָאֲצְנוּ. סָרְרְנוּ.
עֵינֵינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְרְנוּ. קָשִׁינוּ עָרַף: רִשְׁעֵנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ.

תַּעֲתַעְנוּ: מזדקפים

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
עֲלֵינוּ, כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה־נֶּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלּוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל־חי: אתה חפֿש כל־חדרי בטן ובחן
 בְּלִיֹּת וְלֵב. אין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, ואין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: ובְּכֵן יְהִי רִצּוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ,
 וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

שוב מתכופפים בהכנעה, ובאמירת המילה "שחטאנו" מכים על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד
 ימין על צדו השמאלי של החזה).

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּאֲנָם וּבְרִצּוֹן:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּאֲמוּץ הַלֵּב:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכָלִי דַעַת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּבִטּוֹי שְׁפָתַי:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּגִלּוֹי וּבִסְתָּר:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּדַעַת וּבִמְרֻמָּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּדָבוּר פֶּה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּחֻנְאֵת רֶעַ:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּוַעֲדַת זְנוּת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּוַדּוֹי פֶּה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּזִדּוֹן וּבִשְׁגָגָה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּחֻזְק־יָד:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּמִמָּאֵת שְׁפָתַי:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּמִפְשׁוֹת פֶּה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרִצָּר הָרֶעַ:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּיֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל בָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח-לָנוּ, מְחַל-לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכַפְת־שׁוֹד:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּלִצּוֹן:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּלִשׁוֹן הָרַע:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּמִשָּׁא וּבַמִּתָּן:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּמַאֲכָל וּבַמִּשְׁתֶּה:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּנִשְׁךְ וּבַמִּדְבָּר:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּנִמְצֵית גְּרוֹן:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁיחַ שְׁפָתֵינוּ:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּסִקּוֹר עֵין:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּעֵינִים רְמוֹת:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּעֲזוֹת מַצַּח:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל בָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח-לָנוּ, מְחַל-לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּפָרִיקַת-עַל:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּפִלְלוֹת:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּצַדִּיקַת-רַע:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּצַרְרוֹת עֵין:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּקִלּוֹת רֹאשׁ:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּקִשּׁוֹת עֶרֶף:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרִיצַת רִגְלִים לְהָרַע:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרִכְלוֹת:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁבּוּעַת שְׁוֹא:

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּתִשּׁוּמַת יָד:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּתַמְהוֹן לִבֵּב:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כִּפֵּר לָנוּ:

בכל פעם בעת אמירת המילה "חייבים" מכים על הלב.

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וְיוֹרֵד:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְדַאי וְתַלּוּי:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מִרְדּוֹת:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְיָ:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה, שְׂרִפָּה,

הֶרֶג, וְחֶנֶק:

עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֵׁשׁ בִּהֵן קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שְׁאֵין בִּהֵן קוּם

עֲשֵׂה. אֶת-הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת-שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת-הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּכֹר אֲמִרָנוּם

לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֶת-שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כְּדָבָר

שֶׁנֶּאֱמַר, הַנִּסְתָּרֶת לִי אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֶת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-

דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר,

וּמַבְלַעְרֵיךְ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: מְזֻדְקִים

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוְצָרְתִּי אֵינִי כְּדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּוְצָרְתִּי כָּאוֹל לֹא נִוְצָרְתִּי. עֲפָר אֲנִי

בְּחַיִּי, קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֵרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה. יְהִי

רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד, וּמֵה-שְׁחַטְאֵתִי לְפָנֶיךָ מְחוֹק

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲכַל לֹא עַל-יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלִּים רָעִים:

אֱלֹהִי, נָצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעָה, וּשְׁפָתֵי מוֹדֵבֵר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוֹם, וְנַפְשֵׁי
 בְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִפִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל-
 הַחוֹשָׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: יִהְיוּ כְּמִין לִפְנֵי-רוּחַ
 וּמִלֵּאךְ יִי הוֹחָח: לִמְעַן יִחַלְצֵנִי יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ,
 עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אֲמַר־פִּי
 וְהִגִּינוּ לִפִּי לִפְנֶיךָ, יִי צוּרִי וְנֹאֲלִי:

לפני אמירת - "עושה השלום" - יש לפסוע שלושה צעדים לאחור. תוך כדי אמירת
 מילות הפסוק נהוג לקוד קידה לצד שמאל, לצד ימין ולפנים, לאות פְּדָה.

עֲשֵׂה הַשְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיַכְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
 וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

תפילת "אבינו מלכנו"

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲטָאנוּ (מכים על הלב) לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לִמְעַן שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בִטֹּל כָּל-גְּזֻזוֹת קִשּׁוֹת:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בִטֹּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כִּלָּה כָּל-צָר וּמַסְטִין מֵעָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סָתוּם פְּהִיז מַסְטִינָנוּ וּמַקְטִירֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כִּלָּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעַב וּשְׂבִי וּמִשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מָנַע מִגֹּפֶה מִנְּחֻלָּתְךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סָלַח וּמְחוּל לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבינו מִלְכֵנוּ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ מְחֹזֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שְׂמִרֵי חַבּוּתֵינוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ הַחַיִּיגֵנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבינו מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
אָבינו מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
אָבינו מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר זְכוּת:
אָבינו מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
אָבינו מִלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקֶרֶב:
אָבינו מִלְכֵנוּ הָרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ הָרֵם קָרְן מְשִׁיחֶךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ מֵלֵא אֲסַמִּינוּ שְׁבַע:
אָבינו מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ נֹא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:
אָבינו מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוְדֶךָ:
אָבינו מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכַמִּים עַל קֹדֶשׁ שְׁמֶךָ:

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשָּׁפוּךְ:

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ:

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ:

אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַנּוּנוֹ וְעֲנּוּנוֹ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

פרק כ"ד בתהלים פותח בהכרתו של דוד המלך: "לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה". באמירת מזמור זה, יש להתרכז ולהתבונן היטב במשמעות המילים. אמירת המזמור בכוונה הראויה היא סגולה מיוחדת לפרנסה.

א לְדָוִד מְזִמֹּר, לַיֵּי הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ, תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ: ב כִּי־הוּא עַל־יָמִים
יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה: ג מִי־עֲלָה בְּהַר־יְי, וּמִי־יָקוּם
בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: ד נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ לֵבָב, אֲשֶׁר | לֹא־נִשָּׂא לַשָּׂוֵא נַפְשִׁי, וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: ה יִשָּׂא בֶרֶךְ מֵאֵת יְי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: ו זֶה הַזֹּר
הַדָּשִׁיו, מִבִּקְשֵׁי פִנְיֶךָ יַעֲקֹב סָלָה: ז שָׂאוּ שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי עֲזֹז וְגִבּוֹר, יְי
גִבּוֹר מְלַחֲמָה: ט שָׂאוּ שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי צִבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

תפילת "עלינו לשבח" נאמרת בעמידה.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאָרֶצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם
וְגִדְּלֵנוּ בְּכָל־הַמּוֹנֶם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֵבֶל וְלָרִיק: וְאֵנַחֲנוּ בּוֹרְעִים - נוֹהָגִים
לְכַרֵּעַ וּמִשְׁתַּחֲוִים - נוֹהָגִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל,
וּשְׂכִינַת עֲזֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אִמֵּת מִלְכֵּנוּ, אִפְסֵם זוּלָתוֹ,

בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכָּךְ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִמָּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל־ כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִזֶּה־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יַפְרָתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי; וְכַל־
בְּנֵי־בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְּרֻוּ וַיֵּדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תִּבְלָה, כִּי־לָךְ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפּוֹלוּ,
וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר וַיִּתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם עֲלֵיהֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכִכְבוֹד, בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ, יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

מסיימים את התפילה באמירת פסוקים אלו:

אֶל־תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתְאֵם, וּמִשָּׂאת רִשְׁעִים כִּי תִבָּא: עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר, דְּבָרוּ דְבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ
אֵל: וְעַד־וָקֵנָה אָנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל, אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲשֵׁא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט: אֲךָ
צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת־כְּפָנֶיךָ:



הזכרת נשמות – 'יזכור'



מנהג להזכיר את נשמות הנפטרים בסיום החגים וביום הכיפורים. מתחייבים לתרום כסף לצדקה, ומבקשים מבורא העולם שבזכות המצווה תתעלה הנשמה בגן עדן. תפילה זו יאמר מי שהתייתם מאב או מאם, ה' ישמור. נוהגים לעמוד בעת אמירת 'יזכור'.

נוסח התפילה לזכר נשמת אב: נוסח התפילה לזכר נשמת אם:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרְתִי
 (פלוגית בת פלוגית) **שֶׁהָלָכָה**
לְעוֹלָמָהּ, בְּעָבוּר שְׁפָלִי נָדָר אֶתֶּן
צְדָקָה בְּעֵדָה. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נַפְשָׁה
צְרוּרָה | בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת
אֲבִרָהּ יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה רַבֵּקָה
רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצְדִיקָנוֹת שְׁבָגָן עֲדָן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פלוגית)
 (בן פלוגית) **שֶׁהָלָךְ לְעוֹלָמוֹ,**
בְּעָבוּר שְׁפָלִי נָדָר אֶתֶּן צְדָקָה בְּעֵדָן.
בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה | בְּצָרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהּ יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, שְׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם
שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבָגָן עֲדָן,
וְנֹאמַר אָמֵן:

ומצטרפים לתפילת "אב הרחמים" - תפילה שתוקנה לזכר הקהילות שחרבו והיהודים שנהרגו על קידוש השם במסעי הצלב.

אָב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים, הוּא יַעֲקוֹד בְּרַחֲמִים, הַחֲסִידִים וְהַיֹּשְׁרִים
וְהַתְּמִימִים, קַהְלוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׁמֹסְרוֹ נַפְשָׁם עַל־קִדְשַׁת הַשֵּׁם, הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִמִים בְּחַיֵּיהֶם,
וּבְמֹתָם לֹא נִפְרְדוּ: מִנְּשָׁרִים קָלָה, וּמֵאֲרִיזוֹת גָּבְרוּ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרֵם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ
לְטוֹבָה, עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם, וְיִנְקוּם נִקְמַת דֵּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִים. כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים, תִּרְנִינוּ גוֹיִם עָמוֹ, כִּי דֵם־עֲבָדָיו יָקוּם, וְנָקָם יֵשִׁיב לְעֲרִיו, וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עָמוֹ: וְעַל־יָדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר, וְנִקְיִיתִי דָמָם לֹא־נִקְיִיתִי, וְיִי שֶׁכֵּן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְּבִי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר, לְמָה |
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהָ אֱלֹהֵיהֶם, יוֹדַע בְּגוֹיִם לַעֲיִינֵנוּ נִקְמַת דֵּם־עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים: וְאוֹמַר, כִּי־דִרְשׁ דָּמִים
אוֹתָם זָכָר, לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עַנְיָנִים: וְאוֹמַר, יָדִין בְּגוֹיִם מְלֹא גְיוּת מַחֵץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה. מִנְּחַל
בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:



תפילת 'נעילה'



תפילת 'נעילה' נאמרת בדבקות ובנעימה ייחודית.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכֵכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֵׁנִי אֱלֹהֵינוּ: תְּהַלֵּלָה לְדוֹר, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְּךָ, וְאֶהַלֵּלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמִהַלָּל
 מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הֲדַר
 כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֹתֶיךָ
 אֲסַפְּרֶנָּה: וְכָר רַב־טוֹבְךָ יִכְיֶעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךָ אֲפִים
 וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב־יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ | לִבִּנִי
 הָאֵדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים,
 וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה גּוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: שְׁוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ,
 וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְיָ בְּכָל־דִּרְכָּיו, וְחֹסֶד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ
 לְכָל־קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: רִצּוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם
 יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת
 יְיָ יְדַבֵּר־פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל־בֶּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְיָ, מֵעַתָּה
 וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וְכֵן לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁכֵּי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב, נָאִם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי,
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ, אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֹא כָל-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין דִּין מוֹדֵדִין, וְאִמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּה, קְדִישׁ עַל אֶרֶעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא, יי
צְבָאוֹת, מְלִיא כָל-אֶרֶעָא זִיו יְקָרָה: וְתַשְׁאֲנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ
גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרִּי קַל זִיע סְגִיא
דְּמִשְׁפָּחִין וְאִמְרִין בְּרִיד יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּה: יי | יִמְלֹךְ לְעָלְמָא וְעַד:
יי מַלְכוּתָהּ קָאִם לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אַבְתְּיָנוּ, שְׁמִרָה-זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לֵב עַמֶּךָ, וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֱלֹהִי:
וְהוּא רַחוּם | יִכְפֹּר עֵז וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעֲיִיר כָּל-
חֲמָתוֹ: כִּי-אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֹלָח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרָאִיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁפָּעַתָּ
לְאַבְתְּיָנוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי, יוֹם | יוֹם יַעֲמָס-לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה: יי
צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגַּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:
יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲגִנוּ בְּיוֹם-קְרָאָנוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ,
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ, הוּא
יִפְתָּח לִפְנֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִפְנֵינוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ
בְּלִבֵּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְדַּד לְפַהֲלָה: וּבִכֵּן יִהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה,
וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן | יִזְמַרְךָ
כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרֶךְ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִנֵּה יי

מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בִּי עַד־עַד, כִּי בָּיָה יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ,
כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדָּר:

תפילת העמידה

'תפילת העמידה' היא החלק העיקרי שבתפילה. יש לעמוד במקום אחד, ולהתרכז במילות התפילה. התפילה נאמרת בלחש, ורק על המתפלל לשמוע את המילים היוצאות מפיו. יש לצעוד שלושה צעדים לאחור, ומיד לשוב בשלושה צעדים לפנים, ולהצמיד את הרגליים זו לזו.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים: במילה "ברוך" מכופפים את הברכיים; במילה "אתה" משתחוים בכפיפה; באמירת "אדני" מזדקפים וחוזרים לעמידה רגילה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְחַתֵּמְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים, לפי ההנחיות.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מוֹרִיד הַטַּל:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי־כְמוֹד בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי־כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֹאמֵן אֶתְּהָ לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא, לְבָדּוֹ, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

וּבִבְּנֵי יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוּנָה וְהִיכָלְךָ:

וּבִבְּנֵי תֵן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ, וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה-שֶּׁבְּרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם
אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
עוֹ בִּידְךָ וְגִבּוּרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה-שֶּׁבְּרָאתָ:

וּבִבְּנֵי תֵן כְּבוֹד יי לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירְאִיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתִחוֹן-
פֶּה לַמִּיַּחֲלִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד
עַבְדְּךָ, וְעֶרִיכַת נֹר לְבֶן-יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבִבְּנֵי צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ, וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ. וְחַסִּידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ
תִּקְפָּץ-פִּיָּה. וְהִרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשֵׁן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זֶדֶן
מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ לְבָדּוֹ, עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ. בְּהֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וּבִירוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה. כְּפָתוּב בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁה, וּמִלֶּךְ יי | לְעוֹלָם,
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִפְּלַעְדֶּיךָ, כְּפָתוּב, וַיִּגְבֶּה יי צָבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחֻרְתֵּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתֵנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל-
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּרְתְּךָ, וְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וַתִּתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, אֶת-יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן
הַזֶּה, אֶת-יוֹם מִקְרָא-קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְמַחִילָה וּלְסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה,
וּלְמַחֲלִבּוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קֹדֶשׁ זָכָר לִיציאת מצרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר,
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מֹשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבֹדָה, וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה, וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן
וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן
הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא-קֹדֶשׁ הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל | לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת
הָעוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא-קֹדֶשׁ הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאָמֹר, אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, מַחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלִי: וְנֹאמַר,
כִּי-בְיוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם, לְמַהֲרָא אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לְפָנַי יי
תִּמְהָרוּ: קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂפָעֵנוּ מִטוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ נִפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, וְמַהֲרָא לָפָנוּ לְעֲבֹדָה בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דָּוָר וְדָוָר, וּמַבְלִעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ
בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ, מִקְדֶּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר
בֵּיתֶךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִתֵּן לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

**וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:**

באמירת "מוֹדִים" - משתחוים (בלא כיפוף הברכיים) ומזדקפים באמירת שם ה'.

**מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר
חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקָדוֹת לָךְ וְעַל נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲלָם קִיַּינוּ לָךְ:**

וְעַל־כָּלֶם יתְבַרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תְמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְחַתּוּם לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

**וְכָל־ חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְיוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב.** באמירת המילים "ברוך" ו"אתה" כורעים ומשתחוים, לפי

ההנחיות. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

**שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,
בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פִּנְיָךְ, כִּי בְּאֹר פִּנְיָךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:**

**וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, יִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנִחְתָּם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם:**

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

יְהִיו לְרָצוֹן | אֲמִרַי־כִּי וְהִגִּינוֹ לִפְנֵי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

מסיימים את תפילת ה'עמידה' באמירת 'וידוי':

**אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל-תִּתֵּעַלֵם מִתְחַנֵּתֵנוּ, שְׁאִין אָנוּ
עַי פָּנִים וקָשִׁי עָרַף, לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:**

בקטע זה אנו מבקשים סליחה ומחילה על חטאינו ועוונותינו, יש להתכופף בהכנעה, ובאמירת כל אחת מהמילים להכות על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על צדו השמאלי של החזה):

**אֲשָׁמֵנוּ. בְּגִדְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי: הֶעֵינוּ. וְהִרְשָׁעֵנוּ. זָדָנוּ. חֲמָסָנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקָר:
יַעֲצָנוּ רָע. כּוֹזְבָנוּ. לָצָנוּ. מְרִדְנוּ. נֹאצָנוּ. סָרְרָנוּ. עֵינוּ. פֶּשַׁעֵנוּ. צָרְרָנוּ.**

קָשִׁינוּ עָרַף: רִשָּׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתָעֵנוּ: מזדקפים

**סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא-שׁוּה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא
עָלֵינוּ, כִּי-אַמֶּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:**

**מִה-נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה-נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל-הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:**

אַתָּה נוֹתֵן יוֹד לְפֹשְׁעִים. וַיִּמְנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂכִים. וְתִלְמָדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּרוֹת לְפָנֶיךָ עַל
כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נַחְדֵּל מִעֲשֶׂק יְדֵינוּ. וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשְׁבּוּחַ שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים
וּבְנִיחוּחִים. לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חֻבּוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוּחֵי
אֲשָׁמוֹתֵנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲחִרִיתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלָעָה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתְ סְלִיחָתֵנוּ. מִה אָנוּ, מִה חֵינּוּ, מִה
חֲסִדְנוּ, מִה-צָדִיקְנוּ, מִה-יִצְחָנוּ, מִה-נִבְרָתֵנוּ. מִה-נֹאמַר לְפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא
כָל-הַנִּבְּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כֵּלָא הִיוּ, וְחֲכָמִים כְּכִלִּי מַדָּע, וְנִבְּרִים כְּכִלִּי הַשֶּׁכֶל, כִּי רוֹב
מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ, וַיְמִי חֵייהֶם הָכֵל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן-הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הָכֵל הָכֵל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מִרָאשׁ וּתְפִירָהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמַר לָךְ מִה-תִּפְּעַל.
וְאִם יִצְדַּק מִה-יִתֵּן לָךְ: וְתִתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַפְּקָרִים הַזֶּה,
אֶת-יוֹם סְלִיחת הַעֵן הַזֶּה, אֶת-יוֹם מִקְרָא-קֹדֶשׁ הַזֶּה, קֵץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל
כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדֵּל מִעֲשֶׂק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלָם:
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּהִשְׁחָתָת עוֹלָם, שְׁנֹאֲמַר, וְדִרְשׁוּ

יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֹאמַר, יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אָנוֹן מִחֲשָׁבָתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהִי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרוּחוֹם אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת וּמִרְבָּה לְהִיטִיב וּרְוָצָה אַתָּה בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתָם, שְׁנֹאמַר, אֲמֹר אֱלֹהִים חַי־אֲנִי | נָא אֲדַנִּי אֱלֹהִים אִם־אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר, הַחֲפֵץ אֲחַפֵּץ מוֹת רָשָׁע נָא אֲדַנִּי אֱלֹהִים הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה: וְנֹאמַר, כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָא אֲדַנִּי אֱלֹהִים וְהִשְׁיבוּ וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סֵלַחְנוּ לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֵיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

אֱלֹהִי, עַד שְׁלֹא נִוְצַרְתִּי אִינִי כְּדָאִי, וְעַכְשָׁיו שְׁנוּצַרְתִּי בָּאֵלוֹ לֹא נִוְצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי בְּחַיִּי, קַל וְחֶמֶד בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לִפְנֶיךָ כְּכִלִּי מְלֹא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד, וּמִה־שְׁחַטָּאתַי לִפְנֶיךָ מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וְחִלּוֹם רָעִים:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוֹם, וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיָה: פָּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמִּצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מִחֲשָׁבָתָם: יְהִי כְּמֵץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְיָ דּוֹחָה: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ: יְהִי לְרָצוֹן | אֲמִר־פִּי וְהִגִּינוּ לִפִּי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְנֹאֲלִי:

לפני אמירת - "עושה השלום" - יש לפסוע שלושה צעדים לאחור. תוך כדי אמירת מילות הפסוק נהוג לקוד קידה לצד שמאל, לצד ימין ולפנים, לאות פְּרִדָּה.

עֲשֵׂה הַשְׁלֹום בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוֹ אָמֵן:
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

תפילת "אבינו מלכנו"

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲטָאנוּ (מכים על הלב) לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּטָל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ בְּטָל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כָּלָה כָּל־צָר וּמַסְטִין מַעֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סָתוּם פִּיּוֹת מַסְטִינָנוּ וּמַקְטִירֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ כָּלָה דְּבַר וְחָרֵב וְרָעַב וּשְׂכָר וּמִשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מִנַּע מַגֵּפָה מִנֶּחֱלָתֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ סָלַח וּמַחֹל לְכָל־עוֹנֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגִּדְּרֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מָחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הִחַיְתָּנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר זְכוּיּוֹת:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ הָרַם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֵי ה'רָם כָּרֵן מְשִׁיחָד:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי מֵלֵא יִדְּיֵנוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי מֵלֵא אֲסָמִינוּ שְׁבַע:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי קֶבֶל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי פֶתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי זְכוּר כִּי־עַפְרָא אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי נֹא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי תִהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְשַׁת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמֵּיִם עַל קִדְוֶשׁ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבֻדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַנְךָ אִם לֹא לָמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

- רגעי הפרדה מיום הכיפורים הם רגעי השיא בתפילת היום הקדוש. לפיכך אומרים בהם פסוקים המבטאים את אמונתנו ואת דבקותנו הנצחית באֵל אחד. פסוקים אלו נאמרים בכוונה גדולה, המלווה ברגשי תשובה מעומק הלב.
- בספר השל"ה מובא שכאשר אומרים בסיום תפילת 'נעילה' את הפסוק "שמע ישראל" בקול רם ובכוונה גדולה, צריך כל אחד לכוון בלבו כי הוא נכון למסור את נפשו בפועל ממש על קדושת השם! מי שמכוון כוונה זו, נחשב לו כאילו הוא אכן מסר את נפשו, ועמד בניסיון של קידוש השם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

א בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ב בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ג בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

א יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ג יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ה יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ב יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ד יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ו יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ז יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

אחר־כך תוקעים בשופר תקיעה אחת, ומכריזים בקול רם:

לְשֹׁנָה הַפָּאָה בִּירוּשָׁלַם:

התפילות "קוה אל ה'" ו"עלינו לשבח" חותמות את תפילת 'נעילה'.

קוֹה אֱלֹהֵינוּ, חֹזֵק וְיָאֻמִּין לְפָנֶיךָ, וְקוֹה אֱלֹהֵינוּ: אֵין־קְדוֹשׁ כֵּין, כִּי אֵין בְּלִתֶּךָ, וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהֵינוּ מִבְּלַעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר וּזְלוֹתֵי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ, אֵין בְּאֱדוֹנֵנוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ, מִי בְּאֱדוֹנֵנוּ, מִי בְּמַלְכֵנוּ, מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נֹדֶה לְאֱלֹהֵינוּ, נֹדֶה לְאֱדוֹנֵנוּ, נֹדֶה לְמַלְכֵנוּ, נֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֱדוֹנֵנוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תְּקוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחֻנָּה כִּי־בָא מוֹעֵד: אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסָּמִים:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת: א הַצָּרִי ב וְהַצָּפֵר, ג הַחֲלֻבָּה ד וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה, ה מִזֹּר ו וְקָצִיעָה, ז שְׁבֹלֶת גֶּרֶד ח וְכִרְפֹם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה, ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, י קְלוּפָה שְׁלִשָּׁה, יא קִנְמוֹן תִּשְׁעָה, יב בְּרִית בְּרִשְׁיָה תִשְׁעָה קָבִין, יג קְפָרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא וְקָבִין תִּלְתָּא, יד אֵין לוֹ יג קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חוֹרֵן עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רְבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן, כו כְּלִשָּׁהוּא: רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפֶּת הַיִּרְדֵּן כְּלִשָּׁהוּא, וְאֵם נִתָּן בַּהֲדָבִשׁ פְּסָלָה, וְאֵם חֲסֵר אֶחָד מִכָּל־סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה: רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹמֵף מַעֲצִי הַקֶּטֶף, בְּרִית בְּרִשְׁיָה שְׁשָׁפִין בַּהֲ אֶת־הַצָּפֵר, כְּדִי שֶׁתֵּהָא נֶאֱחָ: יג קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת־הַצָּפֵר, כְּדִי שֶׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמַקְדֵּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנָּא רַבִּי אֱלִיהוּ, כָּל־הַשָּׁנָה הִלְכֹת בְּכָל־יוֹם מִבְּמַח לֹא שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵפֵא, שְׁנֵאמַר, הִלְכֹת עוֹלָם לֹא, אֵל תִּקְרִי הִלְכֹת אֵלָא הִלְכֹת:

אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר, וְכָל־בְּנֵי לְמוֹדֵי יי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי: אֵל תִּקְרִי בְּנֵי, אֵלָא בְּנֵי: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָהּ, וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִיקָהּ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעִי, אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְי אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ: יי, עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתְּנֵהוּ יי | וְכִרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

תפילת "עלינו לשבח" נאמרת בעמידה.

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרֶץ וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שֵׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם וְגִוַּרְלָנוּ בְּכָל־הַמוֹנָם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק: וְאַנְחָנוּ בּוֹרָעִים - נוֹהֲגִים לְכַרְעוֹ וּמִשְׁתַּחֲוִים - נוֹהֲגִים לְהַשְׁתַּחוּת וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עֲזָז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֵמֶת מִלְּפָנָיו, אָפֶס זִוְלָתוֹ, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכָּהּ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל־כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרִתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי; וְכָל־בְּנֵי־בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּרוּ וְיִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּהוֹמֵי הָאָרֶץ תִּכְרַע כָּל־בְּרֵךְ, תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפּוֹלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי וְיִתְּנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם עֲלֵיהֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי | וְיִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד: וְנֵאמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

אֶל־תִּירָא מִפְּחַד פֶּתָאם, וּמִשְׁאַת רִשְׁעִים כִּי תֵבֵא: עֲזֹר עֲזָה וְתַפֵּר, דְּבִרְוֹ דְּבִר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל, אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשֵׁא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט: אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ וְיִשְׁרִים אֶת־פְּנֶיךָ: